

TĖVIŠKĖS AIDAI



KALĖDŲ SVEIKINIMAI

Jau artinasi Kalėdų šventės. Savo gimines, draugus, artimuosius, organizacijos savo narius pasveikinkime per „Tėviškės Aidus.“ Trumpas, tradicinis sveikinimas tik \$10, atsiunčiant kartu su sveikinimais, kurie bus atspausdinti „TA“ Kalėdų laidoje. Nelaukime paskutinės dienos, jau dabar iš anksto atsiųskime sveikinimus ir rūpesčiai dings.

Apmokėtus sveikinimus atsiųsti iki gruodžio 1 d., nes juos reikia sugrupuoti prieš leidžiant į kompiuterį

Prašome visų skaitytojų prisijusti prenumerata už ateinančius metus, o dar neapsimokėję už šiuos metus, nuoširdžiai prašome nebedelsti.

„Tėviškės Aidų“ Redakcija
ir Administracija

Nr 46 (1925) 1994 m. lapkričio mėn. 29 d.

Eina 39-tus Metus.

Melbourne

30-IMT NAUJŲ KARDINOLŲ

Sventoji Kardinolų Kolegija pasipildys trisdešimčia naujų narių. Popiežius Jonas Paulius II, spalio 30 d. sekmadienio vidudienio maldos proga kalbėdamas šv. Petro aikštėje susirinkusiai maldininkų miniai paskelbė naujų 30-ties kardinolų vardus. Kardinolais šv. Tėvas paskyrė 27 vyskopus ir 3 kunigus iš 24 pasaulio valstybių.

1. Libano maronitų antiochijos patriarchas Nasrallah Pierre Sfeir;
2. Europos Vyskupų Konferencijų Tarybos pirmininkas, Čekijos Prahos arkivyskupas Miloslav Vlk;
3. Šventosios Romos Bažnyčios probibliotekininkas ir proarchyvaras arkivyskupas Luigi Poggi;
4. Japonijos Tokijo arkivyskupas Peter Seichi Shirayanagi;
5. Popiežinės juridinių Bažnyčios tekstų interpretavimo tarybos pirmininkas arkivyskupas Vincenzo Fagiolo;
6. Apaštalinis nuncijus Italijoje arkivyskupas Carlo Furno;
7. Cilės Santiago arkivyskupas Carlos Oviedo Cavada;
8. Škotijos Glasgow arkivyskupas

Thomas Joseph Winning;

9. Meksikos Monterrey arkivyskupas Adolfo Suarez Rivera;
10. Kubos Havanos arkivyskupas Jaime Lucas Ortega Y Alamino;
11. Indonezijos Semarang arkivyskupas Julius Riyadi Darmaatmadja;

12. Vyskupų Sinodo generalinis sekretorius arkivyskupas Jan Schotte;

13. Prancūzijos Bordeaux arkivyskupas Pierre Eyt;
14. Aukščiausiojo Bažnyčios teismo - vadinamojo „Signatura Apostolica“ Tribunolo proprefektas arkivyskupas Gilberto Agustoni;
15. Ugandos Kampalio arkivyskupas Emmanuel Wamala;

16. Jungtinių Amerikos Valstybių Baltimorės arkivyskupas William Henry Keeler;

17. Peru Limos arkivyskupas Augusto Vargas Alzamora;
18. Kanados Montrealio arkivyskupas Jean-Claude Turcotte;
19. Ispanijos Barcelonos arkivyskupas Ricardo Maria Carles Gordo;
20. Jungtinių Amerikos Valstybių

Detroito arkivyskupas Adam Joseph Maida;

21. Bosnijos Hercegovinos Sarajevo arkivyskupas Vinko Puljić;
22. Madagaskaro Antananarivo arkivyskupas Armand Gaetan Razafindratandra;
23. Vietnamo Hanoi arkivyskupas Paul Joseph Phan Dinh Tung;
24. Meksikos Guadalajaros arkivyskupas Juan Sandoval Iniguez;
25. Ekvadoro Guayaquil arkivyskupas emeritas Bernardino Echeverria Ruiz;
26. Baltarusijos Minsko - Mogilovo arkivyskupas Kazimierz Swiatek;
27. Italijos Raveno arkivyskupas emeritas Ersilio Tonini;

28. Albanijos Skoderio arkivyskupijos kunigas Mikel Koliqi;

29. Dominikonų ordino narys, prancūzas kunigas Yves Congar ir
30. Vokietis jėzuitas kunigas Alois Grillmeier.

Išvardijęs visus būsimuosius kardinolus, Jonas Paulius II pasakė: Šitokio pagerbimo nusipelnė ir dar daugelis kitų, man brangių asmenų, pasižymėjusių įvairiausiose Bažnyčios gyvenimo srityse; tačiau nusprendžiau neviršyti mano pirmtako - popiežiaus Pauliaus VI-ojo nustatyto kardinolų kolegijos narių limitu.

Sv. Tėvas taip pat pranešė, kad iškilminga konsistorija, kurios metu naujiems kardinolams bus suteiktos insignijos, įvyks lapkričio 26 dieną, Vatikane.

Popiežius Jonas Paulius II jau šeštą kartą skelbia naujus kardinolus. Ankstesnės viešosios kardinolų skelbimo konsistorijos įvyko 1979 metais, 83-aisiais, 85-aisiais, 88-aisiais (priminsime, kad 88-ųjų konsistorijos metu, kardinolu buvo pakeltas - tuo metu Kaišiadorių vyskupas - dabar Kauno arkivyskupas Vincentas Sladkevičius) ir 1991 metais.

Naujieji 30 kardinolų, kaip minėjome, atstovauja 24-ių pasaulio kraštų Bažnyčioms: 15 - Europos, 6 - Lotynų Amerikos, 4 - Azijos, 3 - Šiaurės Amerikos ir 2 - Afrikos.

Nuo lapkričio 26 dienos, kuomet naujiesiems kardinolams bus iškilmingai įteiktos jų kardinoliškos garbės ir autoriteto insignijos, šventąją kardinolų kolegiją sudarys 167 nariai, kurių 120, dar nesulaukę 80 metų amžiaus, turės teisę dalyvauti naujojo Popiežiaus rinkimo konklavoje.

Popiežiaus paskirtų naujųjų kardinolų dauguma yra vietinių Bažnyčių ganytojai - arkivyskupai. Dalis yra Romos Kurijos aukšti

Prokuratūra tirs keturias tilto susprogdinimo versijas

Linus Kontrimas
Ovidijus Lukošius

Lapkričio 6 d. apie 7 valandą ryto susprogdinta Baltamiškio ir Vievio tarpstotėje (35 kilometrai nuo Vilniaus, 4 kilometrai nuo Vievio) esančio dviejų kelių geležinkelio tilto per Bražuolės upelį dalis. Tiltu ilgis apie 25 metrus. Sprogimas taip pat sugadino elektrinių traukinių kontaktinį tinklą. KAM ir VRM pareigūnų nuomone, tiltas susprogdintas labai profesionalai, nutraukiant eismą į Vilnių, tačiau paliekant galimybę važiuoti Maskvos-Kaliningrado ir Sankt Peterburgo-Kaliningrado traukiniams. Galingas sprogimas nubloškė vieną tilto atraminę plokštę ir išlenkė bėgius. Kaip pasakė valstybinės įmonės „Lietuvos geležinkeliai“ generalinio direktoriaus biuro viršininko pavaduotojas Aleksandras Januškis, „padaryti 5 mln. litų nuostoliai, iš kurių 3 mln. bus išleisti tilto remontui“. Beje, apie užminuotą tiltą policijos pareigūnams pranešta nebuvo. Pirmasis apie įvykį teroristinį aktą sužinojo Trakų policijos komisariatas 8 valandą 10 minučių. Sekmadienį dėl susprogdinto tilto Generalinė prokuratūra iškėlė baudžiamąją bylą.

(Nukelta į 8-tą psl.)

pareigūnai, vienas - Sv. Sosto diplomatinės tarnybos narys. Trys nauji kardinolai neturi vyskupystės šventimų - yra kunigai. Pirmą kartą moderniojoje Bažnyčios istorijoje kardinolu paskirtas parapijos klebonas - kunigas Mikel Koliqi iš Albanijos. Kitus du kunigus - vienuolius, kardinoliška purpura Sv. Tėvas pagerbė už jų įnašą į Bažnyčios teologinį atsinaujinimą. Abu - dominikonas kunigas Ives Congar ir jėzuitas kunigas Alois Grillmeier - kaip ekspertai dalyvavo Vatikano II-ajame Susirinkime. Lietuvių Radijo Tarnyba Vatikane



Vaikų bažnytiniai chorai Kretingoje

Vilties prezidento atminimui

Spalio 29 d. Kaune, prie VI forto esančiame Kryžių kalnelyje, atidengtas kopyltstulpis Stasio Lozoraičio atminimui. Jį atidengė specialiai į šias iškilmes atvykusi S. Lozoraičio žmona Daniela Lozoraitienė. Iškalta užrašas skelbia: „Šis kopyltstulpis teprimena lietuvių tautai Viešpaties siųstą vilties prezidentą Ambasadorių Stasį Lozoraitį“. Ponia Daniela prisiminė Lietuvos prezidento rinkimų išvakarės, važinėjimą su vyru po Lietuvą. Marijampolėje jis pasakė: „Lozoraitis šiandien yra čia ir bus čia“. Pasak p. Danielos, tą patį ji gali pakartoti ir šiandien: „Lozoraitis yra šia ir bus su jumis Lietuvoje - per amžius“.

Kopyltstulpį pašventino Šv. Kryžiaus bažnyčios klebonas A. Keina. Iškilimėse kalbėjo Kauno meras A. Račkauskas, Seimo narys A. Katkus, Kauno miesto tarybos pirmininkas V. Grinis, VDU rektorius B. Vaškėlis ir kiti. Kopyltstulpis pastatytas už žmonių ir įmonių suaukotas lėšas



Stasio Lozoraičio našlė Daniela Lozoraitis Kaune. V. Ščiavinsko nuotr.

Pensininkų sąjungos iniciatyva. Jos pirmininkas A. Maleckas padėjo kopyltstulpio autoriams L. Peleckiui ir architektai B. Poniuškaitienei, taip pat visiems prisidėjusiems.

„L.A.“

Eutanazijos įstatymo projektas

Kanados vyskupų konferencijos delegacija susitiko su šalies Senato komisija, svarstančia eutanazijos bei vadinamos palengvintos savijudybės, tai yra savijudybės, kurią įvykdyti padeda kitas žmogus, dažniausiai - medikas specialistas - įstatymo projektą. Vyskupų konferencijos delegaciją sudarė Otavos arkivyskupas Marcel Gervais, Rimouski arkivyskupas Bertrand Blanchet ir Toronto Regis Collegue moralinės teologijos profesorius kunigas Roland Mercier. Kanados vyskupų atstovai Senato komisijai išsakė ir paaiškino katalikų Bažnyčios poziciją dėl žmogaus gyvybės neliečiamumo bei įteikė išsamų memorandumą tuo klausimu.

Eutanazijos įteisinimo šalininkai, sakoma Kanados vyskupų memorandumė, bando reinterpretuoti žmogaus teises individualistiškai. Akivaizdi yra tendencija žmogaus gyvenimą prilyginti bet kokiam kitam vartojamam daiktui. Teigiama, kad žmogus yra savo gyvenimo savininkas bei šeimnininkas ir gali bei turi teisę to gyvenimo atsisakyti kada jis tampa nebetinkamas. Tačiau Bažnyčia tiki, kad gyvenimas iš esmės skiriasi nuo visų kitų žmogaus vartojamų produktų ir daiktų. Gyvenimas kyla iš Dievo. Žmogus tėra gyvenimo tarnas, bet ne jo savininkas.

Eutanazijos šalininkai nuolat apeliuoja į žmogaus teises. Nepamirškime, kad žmogaus teisių idėja iškilio žmonijos istorijoje kaip atskiro asmens gynyba nuo valdžios savivalės. Bet eutanazijos šalininkai iškreipia pačią žmogaus teisių idėją,

reikalaudami, kad valdžia galėtų spręsti apie žmogaus gyvybę kaip tokią. Pati ši nuostata iš esmės yra priešinga žmogaus teisių idėjai.

Pasisakantys už eutanaziją, vertina žmogaus gyvybę naudodamiesi vertingumo arba naudingumo kriterijais. Toks požiūris labai lengvai gali padaryti žmogaus gyvenimą priklausomą tikslai nuo socialinės arba ekonominės naudos. Tai neišvengiamai atsispindės žmonių santykiuose. Mes teigiame, sako Kanados vyskupai, kad teisės ne skiria mus vieną nuo kito o jungia. Mes kategoriškai pasisakome prieš individualistinį žmogaus teisių aiškinimą, nes jis atmeta tarpusavio atsakomybę, kuri yra labai svarbi žmonių sambūviui, jų bendrumui. Jei bendrumas ir tarpusavio atsakomybė bus nuvertinti, už tai mokėti teks vargšams, silpniesiems ir atstumtiesiems.

Kai ginčijamasi dėl eutanazijos, būtina nuolat prisiminti kančią ir užuojautą. Psichologinė, fizinė, socialinė kančia tiesiogiai nurodo į žmogaus gyvenimo esmę ir atskleidžia mūsų silpnumą bei trapumą. Bendruomenės savo narių kančią turi atsiliepti solidarumu. Gi tuo tarpu atrodo, kad kančia mus atskiria vieną nuo kito, o tai savo ruožtu kelia pagundą kančią suvaldyti arba nutraukti.

Kanados vyskupai ragina valstybę rūpintis visais įmanomais kančios aspektais bei kreiptis į Kanados visuomenę, kviesdami parodyti daugiau jautrumo kenčiantiems, sakydami: Neatsiribokime nuo tų kurie kenčia ir patys nebandykime atsiriboti nuo

kitų savo kančioje. Rūpestis ir solidarumas suvienys mus baimės ir mirties akivaizdoje.

Kanados vyskupų memorandumas nurodo į socialines eutanazijos įteisinimo pasekmes. Nusėnė, vargšai, trapiasieji visuomenės nariai neišvengiamai patirs priešlaikinę mirtį silintį spaudimą, kylantį iš šalies arba iš jų pačių. Kaip nustatyti ribą tarp laisvai pasirenkamos ir privalomos mirties? - klausia Kanados vyskupų memorandumas.

„Eutanazijos įteisinimas tik iš pirmo žvilgsnio liečia pavienių žmonių gyvenimus. Iš tiesų, toks įteisinimas giliai palieštų visą visuomenę. Mes norime apginti ir patvirtinti žmogaus gyvybės vertę. Mes kviečiame visus į žmogaus orumą grįžtą atsakingą ir užjaučiantį bendrumą, kuris mus jungia skaldančių socialinių jėgų akivaizdoje - rašo Kanados vyskupai.

Lietuvių Radijo Tarnyba Vatikane

Premjero vizitas į Didžiąją Britaniją

Šių metų spalio 29 dieną Jos Didenybės Vyriausybės kvietimu į Jungtinę Karalystę atvyko Lietuvos Respublikos Ministras pirmininkas Adolfas Šleževičius.

Pirmoji šio darbo vizito dalis vyko Škotijoje, Edinburgo mieste. Edinburgo aerouoste Vyriausybės vadovą pasitiko miesto meras Peras Normanas Ironsas.

Vakare istorinės Edinburgo pilies Karalienės Marijos salėje Ministro Pirm. garbei Jos Didenybės Vyriausybės atstovaujantis valstybės sekretorius Škotijai ir Didžiosios Britanijos parlamento narys Ianas Langas surengė oficialų priėmimą.

(Nukelta į 5-tą psl.)

Published by E. Sidlauskas
22 Stradbroke Dve.,
St. Albans. 3021
President of the Lithuanian
Catholic Federation

TRUMPAI

Didžiojoje Britanijoje atlikta socialinė apklausa, kurios rezultatus pristatė religijos klausimams skirta BBC laida, atskleidė gluminantį jaunimo nenusimanymą apie krikščionybę. Buvo apklausta tūkstantis du šimtai jaunuolių. Dauguma jų, geriausiu atveju sugebėjo prisiminti tik tris iš dešimties Dievo įsakymų. Tiesa, kai kurie bandė suaktualinti Dekalogą, pateikdami tokias nuostatas kaip „Nebūk rasistas“, „Nenaudok narkotikų“, „Rūpinkis aplinka“. Tik kvartadalis teigiamai atsiliepė apie Bažnyčios vaidmenį ginant moralines vertybes. Daugiau negu pusė apklaustų jaunuolių mano, jog Bažnyčia jiems nieko negali duoti. Tačiau, tuo pat metu Didžiosios Britanijos jaunuoliai gerbia Kalkutos Motiną Teresę o popiežių laiko sektinu pavyzdžiu. Komentuodamas apklausos rezultatus Anglijos katalikų jaunimo centro pirm. Reg Harrow pastebėjo, jog jaunimas nėra visiškai nutolęs nuo krikščioniškos moralės, bet akivaizdu, jog jaunų žmonių evangelizacija yra neatidėliotinas uždavinys.

Pietų Afrikos Respublikoje paskelbta kampanija kovai su krašte išplitusia prievarta ir nusikaltamumu. Statistiniai duomenys liudija, kad 1993 metais Pietų Afrikoje buvo nužudyta per 20.000 žmonių. Siomis dienomis visi Pietų Afrikos Respublikos vaikai buvo paraginti atiduoti savo žaislinius ginklus. Žaisliniai ginklai surenkami prie mokyklų, bažnyčių, sinagogų ar mečečių, o kiekvienas pristatęs savo žaislinį arsenalą vaikas gaus šalies prezidento Nelson Mandela pasirašytą liudijimą. Kampanijos prieš prievartą iniciatoriai - krikščionys, žydų ir musulmonų bendruomenės - siekia Pietų Afrikoje ugdyti neprievartinę kultūrą. Pradėję nuo vaikų, gruodžio 16-ąją šios iniciatyvos rėmėjai surengs ir suaugusiesiems vadinamąją susitaikinimo dieną. Tą dieną, visi, įteikę nelegaliai laikomus ginklus, nebus traukiami baudžiamojon atsakomybėn. Neoficialiais vertinimais, šalyje neteisėtai yra įsigyta dešimtys tūkstančių vienetų įvairių šaunamųjų ginklų.

Lapkričio 4 d. po pietų Vatikano radijo rūnuose įvyko konferencija, pavadinata „Pasaulio miestai, kuriuos galima paliesti“. Konferencija, kurią surengė Italijos aklytų sąjunga, buvo skirta aklytų turizmui.

27-asis Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos straipsnis teigia: *Kiekvienas žmogus turi visišką teisę dalyvauti žmonių bendruomenės kultūriniam gyvenime, gerėtis meno kūriniais ir naudotis mokslo pažangos vaisiais.* Europoje gyvena apie 6 milijonai aklytų ir silpnai matančių žmonių. Jie kasdien susiduria su didžiuliais sunkumais ir tie sunkumai dar labiau padidėja, kai aklieji tampa turistais. Konferencijos „Pasaulio miestai, kuriuos galima paliesti“ rengėjai kaip tik domėjosi aklytų turizmu bei viskuo, kas tą turizmą gali padaryti ne tik įmanoma bet ir prasmingą. Aklytų turizmo pradininkai bei rėmėjai turistinei aklytų informacijai siekia panaudoti lytėjimą ir klausą. Aklieji gali naudotis kelionės vadovais su iškiliais atvaizdais, klausytis specialiai parengtų audiokasėčių ir

(Nukelta į 3-čią psl.)

TEVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 376 7355
LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorė dr. Aurelija Sadauskienė. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratos kaina metams \$35. Kituose kraštuose \$40. Atskiras numeris \$1.00. Skelbimai už skilties vieną cm. - \$2.00. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisy savo nuožūra.

PIRMAS SMŪGIS MAFIJAI

Organizuotas nusikalstamumas yra viena iš didžiųjų Lietuvos bėdų. Kadangi pačioje valstybės administracijoje mafija turi pagalbininkų, kova su ja iki šiol nebuvo sėkminga. „Vilniaus brigada“, kurios įsakymu buvo nušautas Vitas Lingys, žurnalistas daug rašęs apie organizuotą nusikalstamumą, turėjo užverbus net kontražvalgybos viršininką H. Margenį!

Minėta nusikaltėlių organizacija greitai praturtėjo iš prekybos vogtomis mašinomis, sukčiaudami ir priversdami verslininkus ir prekybininkus mokėti brigadai mokesčius. Brigados „partneriai“ turi sekančias firmas: Bendrąją Lietuvos, Vokietijos ir Lenkijos įmonę „Union Service“, 2) Bendrąją Lietuvos Vokietijos ir Lenkijos įmonę „Vitexim“, 3) Bendrąją Lietuvos ir Vokietijos firmą „Glorex“, 4) Belgijos firmą „MS International NV“, 5) UAB „Vytas“, 6) UAB „Edna“, 7) UAB „Varoma“, 8) „Litvak & Dekanidze“ ir kt.“

Aišku, kad tokia nusikaltėlių grupė turi daug įtakos krašto ekonomikai. Mažesnės nusikaltėlių grupuotės, kaip „Sportininkas“, „Zelionyje“, „Ogurcy“, „Malysi“ ir t.t. buvo priverstos mokėti „Vilniaus brigadai“ 10% nusikalstamų būdų gautų pajamų. B. Dekanidze buvo „Vilniaus brigados“ aukščiausias vadas. Įdomu, kad grupei priklausė nemažai jo tautiečių.

1993 m. Dekanidze buvo ištremtas iš Lietuvos. Apsigyveno Latvijoje, iš kur toliau valdė „Vilniaus brigadą“. Būdamas Latvijoje jis įsakė I. Achremovui

Rašo dr. Jonas Kunca

nužudyti žurnalistą Vitą Lingį. Nustatė 10 dienų terminą įvykdyti šią žmogžudystę. Šis įvykis sukėlė ant kojų Lietuvos spaudą ir žmones. Buvo surasti žmogžudžiai ir suimtas pats Dekanidze.

Nepavyko jo draugam papirkti liudytojų ir teisėjų. I. Achremovas, gelbėdamasis nuo mirties bausmės, papasakojo tardytojams visą istoriją. Procesogale valstybinis kaltintojas, A. Paulauskas, pasiūlė teismui sušaudyti Dekanidze, įkalinti visam laikui I. Achremovą ir nuteisti Bobičenką ir Savickį, kurie dalyvavo nusikaltime, po 15 metų kalėjimo. Atrodo, kad teismas buvo tos pačios nuomonės.

Lietuva parodė, kad ji išdrįsta pakelti teisingumo ranką prieš pačius galingiausius nusikaltėlius. Tai galėtų būti sėkmingos kovos su organizuotu nusikalstamumu pradžia, jei mūsų valdžia nesustos pusiaukelėj.

Vyriausybei nebus lengva atmesti Dekanidzės malonės prašymą. Malonės jis tikrai nėra vertas. Bet atsiras visų rūšių spaudimo, net ir iš užsienio. Greičiausiai kas nors reikalaus, kad būtų panaikinta mirties bausmė mūsų krašte. Juk malonės prašymą Prezidentui būtų neįmanoma patenkinti.

Girdisi gandų, kad kažkas susprogdins Ignalinos atominę jėgainę, jeigu... Aišku, tai tik kalbos. Bet geležinkelio tilto prie Vilniaus susprogdinimas yra faktas ir dar labai nemalonus. Kažkas kėsina prieš mūsų valstybę. Nežinome iki šiol minėto atenato

autorijų. Kad juos sugauti, vyriausybė paskyrė nemažą sumą tam, kas padės surasti nusikaltėlių ar nusikaltėlius. Vėl neramu, kad turime savo tarpe arba atvykusių iš kitur, kurie, pagal savo nuožiūrą, duoda įsakymus nužudyti nekaltą žmogų arba pradėti sprogdinti tiltus, o gal ir pastatus. Nei saugumas, nei policija nesustabdys tokios rūšies nusikalstamųjų be visuomenės paramos. Atėjo laikas patiem gintis nuo mūsų valstybės grovėjų.

Nusikaltėliai turi „savo žmones“ valstybės aparate, net kontražvalgybos centralėj. Pavojų metu taip būti negali. Tik išvalius administraciją nuo mafijos bendrininkų ir svetimų agentų, galime tikėtis įveikti didžiules kliūtis, esančias ant kelio į atsistatymą. Iš Dekanidzės bylos paaikškėjo, kad „Vilniaus brigados“ atstovai turėjo ryšius su vienu iš redaktorių to laikraščio, kuriame V. Lingys rašė apie tą brigadą. Kas nors iš redaktorių bene, bus pranešęs brigadai apie tikrą autorių pasirašytą straipsnių slapyvardė. Tai rodo, kad nusikaltėlių organizacijos turi savo patikėtinius visur kur.

Organizuotas nusikalstamumas neleidžia valstybei progresuoti: atbaido žmones nuo imonių kūrimo, apspunkina surinkti mokesčius, mažina ir šiaip nedidelį valdžios autoritetą, sukelia bendrą nerimą. Užsienio turistai pas mus beveik neatvažiuoja, kai tuo tarpu Cekija yra jų pilna. Mafiją ir netvarką privalom pašalinti. Kitaip Lietuva neprakyps ir ko gero prieš prie bankroto, kai užsienis nustos teikęs paskolas.

Baltijos šalių prezidentai pakviesti į Prahą

Cekijos ministro pirmininko pavaduotojas ir šalies finansų ministras Ivanas Kočarnikas perdavė Respublikos Prezidentui Algirdui Brazauskui Cekijos prezidento Vaclavo Havelo linkėjimus ir patvirtino jo kvietimą apsilankyti Cekijoje su oficialiu vizitu šiemet gruodžio pradžioje.

A. Brazauskas pasakė su malonumu priimęs šį kvietimą.

V. Havelas ketina susitikti su Lietuvos, Latvijos ir Estijos respublikų vadovais Prahėje po to, kai įvyks Europos viršūnių susitikimas Budapešte pagal Europos Saugumo ir bendradarbiavimo konferencijos programą. Cekijos prezidentas norėtų aptarti Baltijos ir Vyšegrado šalių bendradarbiavimo perspektyvas kelyje į Europos Sąjungą.

Tokio susitikimo idėją išskėlė A. Brazauskas šiemet balandžio mėnesį, kalbėdamas Lietuvos Seime po to, kai jis ir Lenkijos prezidentas L. Wałęsa pasirašė šalių bendradarbiavimo sutartį. L. Wałęsa iš esmės pritarė šiai idėjai. A. Brazauskas apie tokio susitikimo naudingumą kalbėjo susitikimuose su Prancūzijos prezidentu F. Mitterand'u ir Prancūzijos ministru pirmininku E. Balladuru.

V. Havelas perdavė kvietimus atvykti į Prahą Estijos prezidentui L. Meriui ir Latvijos prezidentui G. Ulmaniui. Jie su dėkingumu patvirtino dalyvaušią susitikime su Cekijos prezidentu.

A. Brazauskas pokalbyje su I. Kočarniku aptarė Lietuvos ir Cekijos bendradarbiavimo ekonominėje, socialinėje, sveikatos apsaugos bei kitose srityse galimybes. Jie su pasitenkinimu konstatavo, kad šie klausimai iš esmės išspręsti I. Kočarniko susitikimuose su Ministru Pirmininku A. Šteževičiumi, kitais Vyriausybės nariais. ELTA

Neutralumo politika neatitinka Lietuvos interesų

Lapkričio mėn. pradžioje žinių agentūra AP išplatino žinią (Lietuvos spaudai ją paskleidė BNS), kad spalio 27-ąją Europos Komisija pasisakė už glaudesnius politinius ryšius su Lietuva, Latvija ir Estija. Europos komisija yra Europos Sąjungos (ES) vykdomosios valdžios institucija. Europos Komisija paskelbė prašysianti ES narių vyriausybės įgalinti ją pradėti derybas su Baltijos valstybėmis dėl asocijuotos narystės, vadinamųjų „Europos sutarčių“. Šios sutartys užtikrintų nuolatinį politinį dialogą ir bendradarbiavimą švietimo, kultūros ir finansų srityse. „Baltijos jūros regionas yra didelė rinka ir svarbus ekonominės veiklos centras“, - sakoma Europos Komisijos pareiškime. Jame taip pat nurodoma, kad Baltijos šalys, būdamas „plačiais komerciniais vartais į Rusiją“, atvers naujas prekybos galimybes augant Rusijos ekonomikai.

ES jau turi laisvos prekybos sutartis su Lietuva, Latvija ir Estija, kurios įsigalios kitų metų sausio 1 dieną.

Lietuvos spaudoje taip pat paskelbtas BNS pranešimas, kad Europos Sąjungos užsienio reikalų ministrai, svarstydami asocijuotos narystės Baltijos šalims suteikimo klausimą, gali išskelti sąlygą - laikytis neutralumo politikos, panašios, kokios laikosi Suomija. Taip pirmadienį, spalio 31 d., pranešė Didžiosios Britanijos laikraštis „The Independent“.

„Mes nustebtume, jeigu tai įvyktų“, - pasakė Lietuvos užsienio reikalų ministerijos sekretorius A. Januška, komentuodamas žinių agentūrai BNS šį pranešimą. Pasak jo, vargu ar įmanoma, kad Europos Sąjunga „galėtų pateikti receptą, kaip laisvos Baltijos valstybės gins savo nacionalinio saugumo interesus“. Neutralumo politika neatitinka Lietuvos interesų, ir šiuo klausimu sutaria visos politinės partijos. Tai liudija metų pradžioje pateiktas Prezidento A. Brazausko pareiškimas dėl Lietuvos siekių tapti pilnateise NATO nare bei iki šiol į Vakarų gynybos ir saugumo struktūras orientuota Lietuvos užsienio politika, sakė A. Januška. Jis taip pat pabrėžė, kad „Suomijos modelio pritaikymas dabartinėms Baltijos saugumo problemoms spręsti reikštų Rusijos įtakos sferos pripažinimą de facto“. Kaip pastebėjo „Lietuvos ryte“ C. Iškauskas, neutralumo sąvoka labai plati, ir šis reikalavimas komplikuoat Lietuvos stojimą, sakysim į NATO.

Lapkričio pradžioje, Liuksemburge įvyko 12 ES šalių užsienio reikalų ministrų susitikimas su kolegomis iš šešių Rytų Europos valstybių - Lenkijos, Vengrijos, Slovakijos, Cekijos, Rumunijos ir Bulgarijos - dėl pastarųjų narystės šioje Sąjungoje. Taip pat dalyvavo nuo kitų metų ES narėmis tapsiančių valstybių - Austrijos, Švedijos, Suomijos ir

Norvegijos užsienio reikalų ministrai. Susitarta dėl integracijos procedūros. Ji gali lemti, kad po dvejų metų minėtos Rytų Europos valstybės ir ES pradėtų derybas dėl tikrosios narystės. Vokietijos užsienio reikalų ministras K. Kinkelis šį susitikimą pavadino istoriniu. Liuksemburgo susitikime jis pasakė: „Mes turime suvienyti Europą. Mes norime padėti. Norime vesti šias šalis į ES. Kelias nužymėtas“. Rytų Europos atstovams jis sakė: „Privalote daryti viską, kad jūsų šalys galėtų tapti ES narėmis, o ES turi daryti viską, kad galėtų jus priimti“. ES valstybių užsienio reikalų ministrai paragino Rytų Europos valstybes labiau integruotis viena su kita ir labiau kovoti prieš nusikalstamumą bei narkotikų kontrabandą.

Pranešama, kad ES nusprendė įkurti organą, kuris padėtų Rytų Europos valstybėms pereinauioju laikotarpiu kaip galima geriau priderinti savo įstatymus prie Vakarų Europos standartų. ES Komisija ketina sudaryti sąrašą pagrindinių uždavimų, kuriuos turėtų priimti valstybės - kandidatės į ES.

ES generalinių reikalų taryba spalio 31-ąją pradėjo svarstyti ES Komisijos pasiūlymą dėl derybų su Baltijos šalimis, norinčiomis įstoti į šią organizaciją.

Vokietijos užsienio reikalų ministro K. Kinkelio nuomone, taryba turėtų patvirtinti derybų su Baltijos šalimis mandatus iki šių

TRUMPAI

(Atkelta iš 2-tro psl.)

liesti muziejuose esančius eksponatus arba jų reprodukcijas. Pradedamos rengti specialios aktyvų turizmo programos, kuriose dalyvauja didieji pasaulio muziejai. Siūloma parengti iškilus įvairių miestų bei atskirtų pastatų planus, kuriuos papildytų trumpas įvadas Brailio raštu. Šios ir kitos pasaulinės aktyvų sąjungos remiamos iniciatyvos buvo pristatytos konferencijoje „Pasaulio miestai, kuriuos galima paliesti“.

metų pabaigos. Tuomet Baltijos šalys galėtų prisijungti prie šešių Rytų Europos valstybių, besiruošiančių narystei ES. ES kol kas neketina paskelbti konkrečių datų, kada Rytų Europos valstybės galėtų būti priimtoms į šią organizaciją. Vengrija ir Lenkija, kurios jau pateikė prašymą priimti jas į ES, tikisi tai padaryti iki šio anžiaus pabaigos. ES nenori nustatyti konkrečių datų ir dėl to, kad Vakarų ir Rytų Europos valstybių ekonomikos integracija yra labai sudėtingas procesas. Be to, Pietų Europos valstybės nerimauja, jog priėmus į ES Rytų Europos valstybes, gali pasikeisti jėgos balansas.

Darius Zvelgaitis - „E.L.“

38-eri įvairaus darbo metai įvertinti garbės daktaro toga

Ramunė Sakalauskaitė

Surengtame Vilniaus technikos universiteto iškilmingame posėdyje Prezidentui, ekonomikos daktarui Algirdui Brazauskui buvo įteiktas garbės daktaro diplomai. Aštuntasis universiteto garbės daktaras A. Brazauskas buvo papuoštas toga, kepuraite ir medalionu. Kaip sakė universiteto rektorius Edmundas Zavadskas, garbės daktarų vardai yra buvę suteikti dar porai Lietuvos Prezidentų - Kaziiui Griniui ir Antanui Smetonai.

Zodį taręs universiteto Statybos fakulteto dekanas Povilas Vainiūnas priminė A. Brazausko studijas, kai 1956 metais Kaune jis įgijo statybos inžinieriaus hidrotechniko diplomą, o darbą pradėjo inžinieriumi Kauno hidroelektrinės statyboje. Minėta darbo veikla Energetikos statybos tresto valdybos viršininko, Kauno gelžbetoninių konstrukcijų gamyklos statybos direktoriaus, Liaudies ūkio tarybos statybinių medžiagų pramonės valdybos viršininko, statybinių medžiagų pramonės ministro, Valstybinio



Kalba aštuntasis Vilniaus technikos universiteto garbės daktaras A. Brazauskas. P. Lileikio nuotr.

plano komiteto pirmininko pirmojo pavaduotojo pareigose.

Pasitelkdamas Viskonsino universiteto profesoriaus E. Senno straipsnius, P. Vainiūnas sakė, jog žmonės, dirbę kartu su A. Brazausku „susizavėję kalba apie jo gerą fundamentalių ekonomikos problemų supratimą“.

Prie garbės daktaro nuopelnų buvo priskirtas tuometinio Valstybinio plano komiteto pirmininko pavaduotojo rūpestis

kuriant Vilniaus inžinerinį statybos institutą. Prezidentas asmeniškai rūpinosi universiteto bendrabučiu bei naujų fakultetų statybomis, Aviacijos instituto kūrimu, kompensacija už Lietuvos Bažnyčiai gražintus pastatus.

Priminęs, kad studijas pradėjo 1951 metais, o šiemet sukako 38 metai, kai užima įvairias pareigas, Prezidentas apžvelgė savo gyvenimo kelią, kuris buvo susijęs ir su teorine, ir moksline veikla.

Seštajame dešimtmetyje, pasakojo Prezidentas, kai buvo rengiama naujų pramonės įmonių bei darbo vietų kūrimo strategija, pavyko atsilaikyti prieš Maskvos spaudimą ir pramonėje išlaikyti dominuojančią lietuvių tautinę sudėtį. Tam pagrįsti A. Brazauskas rašė disertaciją. Naujų pramonės įmonių bei darbo vietų kūrimo pavyzdžiai buvo nurodyti po karo pastatyti Alytus, Utena, Marijampolė, Šiauliai ir Panevėžys.

Prezidentą sveikino Prezidentūros, Vyriausybės, LDDP atstovai, šeimos nariai. Iš Venezuelos atvykęs Gediminas Orentas kalbėjo: „Prezidente, pirmyn, veskite tautą šviesesnės ateities keliu. Šiandien mokslas išgelbės. Globokite jį, kuris padės kelyje į šviesesnę ateitį“.

Iškilmų dalyviams buvo išdalytos knygelės, kur surašyti svarbesnių publikacijų ir penkių A. Brazausko knygų pavadinimai. Iškilmingo posėdžio pabaigoje koncertavo universiteto dainių ir šokių ansamblis „Vingis“ bei choras „Gabija“.

„L.R.“

Seimo vadovas: kad ir kas valdytų šalį, visi gerbs bažnyčią

Ramunė Sakalauskaitė

„Esminis priekaištas Lietuvai yra tas, jog vis dar nepanaikinta mirties bausmė“, - lapkričio 2 d. Seimo rūmuose priėmęs Europos krikščionių demokratų sąjungos atstovus kalbėjo pirmininkas Česlovas Juršėnas. Šiam žingsniui, sakė Seimo vadovas, Lietuva dar nėra pasiruošusi.

Su trijų dienų vizitu į Lietuvą atvykusius Europos krikščionių demokratų sąjungos atstovus Klausą Franckę ir Goraną Holmstromą priėmė arkivyskupas metropolitas Audrys Juozas Bačkis, buvo surengtas pokalbis su Krikščionių demokratų partijos ir frakcijos Seime nariais. Kaip sakė svečius pristatęs Seimo Krikščionių demokratų frakcijos seniūnas Ignacas Uždavinys, jie priklauso Europos krikščionių demokratų sąjungai ir kuruoja Rytų Europos reikalus.

Vaišindamas kava, anglų kalbos vertėjai padedant, Seimo vadovas svečiams pasakojo apie antrąjį, laisvai išrinktą Lietuvos parlamentą. Aiškindamas žodžių „Jaunas parlamentas“ reikšmę, Seimo vadovas priminė, kad parlamentarizmo tradicijas Lietuva turėjo tik 1920-1926 metais ir šešioliktąjį - aštuonioliktąjį šimtmečiais, kai Žečpospolitos seime lietuvių balsai mažai ką reikšė.

„Lietuvoje įsitvirtina demokratinė respublika“, teigė Č.Juršėnas, pasakodamas apie dabartį, pabrėžęs, kad parlamentiniame darbe opozicija turi teisę siūlyti įstatymų projektus bei reikšti savo nuomonę. Tačiau dažniausiai priimant galutinius sprendimus nugalėjančiosios daugumos nuomonė.

Svečiai domėjosi rinkimų sistema, galimybėmis keisti Konstituciją. Č.Juršėnas sakė, kad Konstitucija galioja jau porą metų. Per tą laiką nebuvo pakeistas nė vienas jos straipsnis. Norint keisti

Pagrindinį įstatymą, reikia didžiosios daugumos balsų.

Prabilęs katalikiška tema, Seimo pirmininkas prisipažino, kad „nėra nei krikdemas, nei tikintis į Dievą“. Jis informavo, kad buvo vienas iš 20 parlamentarų, kurie, prisiekdami Seime, nesakė paskutinės eilutės („Tepadeda man Dievas“. - R.S.). Apie tai Č.Juršėnas pasakojo, kad svečiai „žinotų, su kuo turėjo reikalą“.

Seimo pirmininkas pasakojo, jog „cariniais laikais, kai prasidėjo kova už nepriklausomybę, bažnyčia atliko savo vaidmenį“. Svečiai buvo informuoti, kad iki nepriklausomybės atkūrimo Lietuvos pogrindyje buvo leidžiama „Lietuvos Katalikų Bažnyčios kronika“, kuri taip pat buvo verčiama į kitas kalbas ir platinama užsienyje.

„Lietuvos bažnyčia užima labai svarbią vietą. Kad ir kas Lietuvoje būtų valdžioje, jie gerbė ir gerbs Lietuvos bažnyčią“, - kalbėjo valandą trukusiam pokalbyje Seimo pirmininkas.

Susitikimo pabaigoje I. Uždavinys pasidžiaugė, kad krikščionys demokratai mato pažangą LDDP gretose - vieno

plenarinio posėdžio metu Č.Juršėnas pasakė: „Esu nepraktikuojantis katalikas“. Į tai atsakydamas, Seimo vadovas kalbėjo, jog dalis komunistų partijos narių tapo stropiais katalikais. Šią žinią nustebęs išklaušė svečias iš baskų krašto K.Franckė. Č.Juršėnas pasakojo, kad jo žodžius galima paaiškinti vaikystėje įvykusiomis krikštynomis ir pirmąja komunija. „Kad ir kas tu būtum - komunistas ar kas kitas, pirmiausia būk žmogus“, - linkėjo tuomet kunigas būsimam Seimo pirmininkui.

Prie pietus savo kabinete svečius priėmė Seimo dešiniojos opozicijos lyderis Vytautas Landsbergis, kuris išsivertė be vertėjos pagalbos. Pats kalbėjo angliškai, o sveičiui iš buvusios Rytų Vokietijos G.Holmstromui leido kalbėti gimtąja kalba. K.Franckė pabrėžė, kad užsienyje V.Landsbergis yra populiariausias Lietuvos politikas. Zodį taręs profesorius teigė, kad Lietuvai aktualu ne tik ekonominė, bet ir dvasinė problema. Jo žodžiais tariant, dabar reikia iškentėti, o vėliau bus bandoma taisyti klaidas. Dešiniojos opozicijos lyderis pasakojo apie referendumui konservatorių pateiktą įstatymo

projektą, apie tai, kad Lietuvoje nesurenkami mokesčiai, kad dabartinė valdžia atmeta antikorporucinius ir turto deklaravimo įstatymus.

„Užsienio investicijoms labai svarbus Lietuvos saugumas“, - sakė profesorius. Pavojų saugumui gali sudaryti Lietuvos valdžios ketinimas pasirašyti susitarimus su Rusija dėl karinio tranzito. Jeigu taip įvyks, jo nuomone, pasaulis supras, kad Lietuva eina „po Maskvos skėčiu“.

Į I.Uždavinio klausimą, kaip įsivaizduoja Kaliningrado srities ateitį, G.Holmstromas atsakė, kad kuriant naują Europą reikia pamiršti praeitį.

Svečiai užsuko į Vilniaus universitetą, susitiko su jo rektoriu Rolandu Pavilioniu, aplankė Antakalnio kapines.

Lapkričio 2 d. Europos krikščionių demokratų sąjungos nariai susitiko su užsienio reikalų ministru Povilu Gyliu, Seimo rūmuose surengė spaudos konferenciją ir išvyko į Kauną, kur susitiko su arkivyskupu metropolitu kardinolu Vincentu Sladkevičiumi. Iš Kauno svečiai išvyko į Latviją.

„L.R.“

K. Uoka negali ištesėti Seimo nario priesaikos, todėl savo kaltę bandys išpirkti badaudamas dvidešimt vieną dieną

Seimo narys Kazimieras Uoka įvykdė savo pažadą - Giedraičių miestelio centre, prie paminko žuvusiems už Lietuvos laisvę, pasistatė baltą keturvietę palapinę ir pradėjo badauti.

„Badaudamas ketinu sutikti Seimo narių priesaikos dvejų metų sukaktį (lapkričio 25 d. - Red.past.). Visi mes prisiekėme, kad dirbsime Lietuvos žmonių gerovei, tačiau aš nieko negalėjau padaryti, kad priesaika būtų įvykdyta, - visas mano pastangas stugirdavo Seimo dauguma ir jos paskirta Vyriausybė. Kadangi negaliu vykdyti savo priesaikos, tai bent badaudamas

Kęstutis Jauniškis

bandysiu išpirkti savo kaltę. O tie, kurie pamiršo priesaiką ar nenori jos vykdyti, dvejų metų sukakties proga galės gerti šampaną“, - sakė iki lapkričio 25 d. pasiryžęs badauti K. Uoka.

Seimo narys su Giedraičių viršaičių D. Daškevičiumi susitarė, jog badaus palapinėje tik šviesiu paros metu, nes sutemus gali įvykti įvairių nesusipratimų, įkaušę piliečiai galbūt mėgintų iškrėsti koki nors pokštą, be to, palapinėje naktį šalta. Naktį badaujantį Seimo narį

sutiko priimti vietinis lietuvių tautininkų sąjungos narys K. Sylan, kuris, pasak K. Uokos, jau pirmą vakarą norėjęs jį pavaišinti saldainiais. Kad K. Uoka iš tikrųjų badauja, patvirtino ir miestelio viršaitis, nes jo kabinete Seimo narys atsisakė puodelio kavos ir paprašė jam atnešti vandens.

Paklaustas, kaip jis rengiasi nevalgęs išbūti 21 dieną, K. Uoka sakė, jog yra susipažinęs su gydytoju Nikolajevu metodu, kuris taikomas žmonėms gydyti. „Kadangi badauju pirmą kartą, nemanau, kad tai pakenks mano sveikatai.

(Nukelta į 5-tą psl.)

KODĖL PABRANGO?

Energetika - pati svarbiausia kiekvienos valstybės ūkio šaka, diktuojanti visai gamybai. Taigi jos teisingas reguliavimas arba klaidos daro esminę įtaką valstybės savarankiškumui ir jos gyventojų pragyvenimo lygiui ir gerovei, tiek ekonomine tiek ir ekologine prasme. Ekonominė prasme tai skurdas arba pasiturintis gyvenimas, o ekologine - tai ligos arba gyvybei tinkamos gamtinės aplinkos išsaugojimas, nuo užteršimo.

O Lietuvoje ir vėl pakilo kainos už elektros energiją. Dabar jau mokame 4 kartus brangiau negu iki blokadų (oficialios ir realios) kada mokėjome. Palyginkite - 4 kapeikos ir 16 centų už 1 kW. Pabrangsta elektros energijai iškart pabrangsta viskas, kam pagaminti reikia elektros energijos. Pradant mūsų duona kasdienine - ji dabar 3 kartus brangesnė, bulvėmis - 8 kartus brangesnė, ir pienu - 6 kartus brangesnis. Ir jau niekas nebekalba apie ekologiją, nors problema neišnyko, o tik dar labiau paastrejo. Pabrangimo priežastys nurodomos vienintelės - kuro (naftos, dujų ir radioaktyvaus) tiekėja - Rusija. Tai ji ir diktuoja kainas. Neturime terminalo - negalime tartis su kitais tiekėjais. Atrodo, kad ratas užsidarė. Bet taip tik atrodo, nes trūksta informacijos, o dalinė žinios, deja, dažnai vaidina dezinformacinį vaidmenį.

Todėl būtina išsiaiškinti, kokį turime energetinį ūkį, koks Lietuvos poreikis energijai, kiek turime savų resursų ir jų perspektyvas. Žinodami tai, galėsime ir patys blaiviai įvertinti esamą blogą ir vis blogėjančią padėtį bei konstatuoti šio blogėjimo priežastis. Ir jas taisyti.

Pagal Lietuvos Energetikos Instituto duomenis Lietuva pagamina elektros energijos daug daugiau negu pati suvartoja. Didžiausią perteklinę elektros energijos dalį gauna Kaliningrado sritis ir Baltarusija t.y. NVS šalys. Ar ne keista, kad būtent Rusija, tiekdamas mums kurą pasaulinėmis kainomis, verčia Lietuvą imti kreditus iš Vakarų būtent energetikai paremti? Vienok būdamas jau Lietuvos elektros energijos pirkėja, neaišku kokia valiuta ir kainomis Rusija susimoka mums. Akivaizdu, kad prekė brangesnė už žaliavą. Taigi Lietuva turėtų gauti iš NVS daugiau už elektros energiją nei moka už kurą. Tačiau mūsų Vyriausybė ima kreditus ir jų didžioji dalis tenka energetikai. Negi mes dirbame nuostolingai? O gal NVS už elektros energiją kaip ir už maisto produktus neskubama sumokėti Lietuvai? Šimtamilijoninės skolos žlugdo mūsų valstiečius - tai akivaizdu. Todėl kyla įtarimas ar kartais ir elektros vartotojai Lietuvoje nedengs NVS skolų už elektrą? Ar tos skolos bus paliktos kitai Vyriausybei susimokėti?

Yra akivaizdu, kad šalis, neturinti kuro išteklių (Lietuva) negali gaminti elektros energijos. O jei ji gamina elektrą ir ją pardavinėja kuro tiekėjui (Rusijai), tai gamins tikrai turi būti brangesnis už žaliavą. Taigi atsiskaitymas už kurą turėtų būti atskaičius gautą elektrą. O iš pelno turėtume tenkinti Lietuvos

dr. Rūta Gajauskaitė

poreikus kurui. Tačiau kreditų ėmimas energetikai rodo, kad Lietuva iš elektros gamybos neturi pelno. Tai ar verta nuostolingai dirbti? Ar A. Sleževičiaus Vyriausybė suspės pati grąžinti skolas, ar palika jas kitai Vyriausybei?

Išsiaiškinus kuro pirkimo iš Rusijos ir elektros pardavimo Rusijai balansą, t.y. naudą ar žalą, labai negarantuotus prekybinius su Rusija santykius, praskolinimus ir nesavalaikius atsiskaitymus, privalėtume konstatuoti:

- ar Lietuvos gaminama elektros energija nuostolinga?

- ar Lietuvos elektros energijos vartotojai tolygiai moka su NVS šalių vartotojais, ar perdengia jų nuostolius?

- ar Lietuvos elektros energijos gaminimo nuostolius (kreditus) turės mokėti būsimo Vyriausybės?

Jeigu tokie nuogastavimai pasitvirtintų - būtų akivaizdu, kad tokią nuostolingą gamybą būtina mažinti iki Lietuvos poreikius tenkinančių ribų. Tuo būdu sumažėtų (beveik trečdaliu?) perkamo kuro kiekis, taigi ir kreditų iš Vakarų apimtys. Mažiau reikėtų ir skolos grąžinti būsima Vyriausybei. Matyti, kad tada nebebrangtų tokiu dideliu procentu ir elektra?

Antra vertus reikalinga Lietuvai kuro dalį galėtume perdengti ir savais resursais. Turime savos naftos. Jos gamybą reik kredituoti, o ne kuro pirkimą iš Rusijos. Žiūrime kokią dalį mūsų nafta perdengtų būtiną kuro poreikį? Turime terminės energijos, kuri gali perdengti šildymo poreikius Žemaitijai. Šios energijos įsisavinimui reik skirti kreditus ir čia jau paskaičiuoti ne tik neberekalingos pirkti iš Rusijos naftos kiekio, bet ir tą ekologinę naudą, kai sumažės aplinkos užteršimas. Yra ir kitų, alternatyvių energijos šaltinių (vėjo, saulės), kuriuos reikėtų kredituoti, kad Lietuva taptų ne tik ekonomiškai nepriklausoma nuo savo buvusio okupanto, bet ir išlygintų ekologinę pusiausvyrą, kuri buvo pažeista sovietų vystomos gamybinės veiklos Lietuvoje, bet ne Lietuvos naudai.

Zinome, kad ir Lietuvos energetika buvo kuriama ne tam, kad patenkintų Lietuvos poreikius. Ji buvo SSSR vieningos sistemos dalimi ir turėjo dirbti tik SSSR naudai. Subyrėjus SSSR ir atkūrus nepriklausomybę Lietuvoje, turime atstatyti savo ūkį savo valstybės naudai. Turime mažinti gamybos apimtį iki Lietuvos gyventojų poreikio patenkinimo ne tik produkcijos atžvilgiu, bet ir sveikos gamtinės aplinkos atstatymo požiūriu. Todėl, pirmoje eilėje, mažinimas turėtų liesti labiausiai gamtą teršiančias gamybos sritis. Energetikoje - tai mažinti šiluminę elektrinių darbą, nes viena Ignalinos atominė elektrinė pilnai patenkina Lietuvos elektros energijos poreikius. Iki jos projektinio galiojimo laiko pabaigos būtina įsisavinti alternatyvias energijos rūšis (termines, saulės, vėjo), kurios nereikalauja kuro, taigi sumažintų ir aplinkos teršimą

ir priklausomybę nuo tiekėjų (Rusijos) ateityje.

Tuo tarpu spaudoje ir per radiją, bei televiziją pranešinėjama apie tolesnes Lietuvos energetikos ūkio vystymo perspektyvas, apie specialistų atominės elektrinės aptarnauti ruošimą. Ar tai reiškia, kad bus toliau vystoma atominė energetika Lietuvoje? Artaireiškia, kad bus statomas 3 blokas Ignalinoje? Ar tai reiškia, kad dabartinė A. Sleževičiaus Vyriausybė nemato realios alternatyvos branduolinei energetikai? O gal tai rodo, kad dabartinis Seimas ir jo Vyriausybė nemato specifinių Atominės energetikos problemų, kurias akivaizdžiai pademonstravo Chernobylio avarija. Po šios avarijos pasaulis labai blaiviai įvertino du faktorius: ekonominį ir saugumo bei padarė išvadas saugumo naudai. Vis daugiau valstybių, o ypač Europoje, mano, kad reik įsisavinti ir vystyti alternatyvias energijas ir planuoja atominės elektrines užbaigti eksploatuoti iki projektinio galiojimo laiko.

Lietuvos Žalioji partija priėmė rezoliucijas dėl Ignalinos atominės elektrinės saugumo ir eksploatacijos tik iki projektinio galiojimo laiko, dėl alternatyvių energijos įsisavinimo būdų, dėl Lietuvos energetikos kryptių. Tačiau nei Seimas, ne Vyriausybė nereagavo į šias rezoliucijas, nors rinkimų metu buvo deklaruojamos ekologinės idėjos. Taigi galime konstatuoti, kad valdančioji Seimo dauguma - LDDP - nevykdo savo rinkiminių pažadų tiek rinkėjų gerovės tiek ir gamtos saugos srityje.

O gal tai rodo, kad dabartinė Vyriausybė visai nepaskaičiavo Energetinio ūkio naudos ir žalos balanso Lietuvai ir toliau vykdo įprastus senus, dar SSSR suformuotus energetikos eksploatavimo ir vystymo planus. Juk negali būti, kad dabartinė Vyriausybė sąmoningai nusprendė, kad Lietuvos energetika privalo dirbti Rusijos naudai savo vartotojų sąskaita paskolų Vakarams didėjimo sąskaita. Kitaip turėtume konstatuoti priešiška, kenksmingą Lietuvai veikla - lėšų „perpumpavimą“ Rusijai, už kuria ji galės įsigyti mūsų valstybei strategiškai svarbius objektus. Tai reikštų Lietuvos ekonominę priklausomybę nuo Rusijos.

Premjero vizitas į Didžiąją Britaniją

(Atkelta iš 2-tro psl.)

Maždaug tarp 20 oficialių svečių buvo asmenybės, jau gerai pažįstamos Lietuvoje. Tai Stratklaido policijos vyriausiojo konstelbio pavaduotojas Peteris Mitchellas, aktyvus pagalbos Lietuvos policijai organizatorius. Į Edinburgo pilį buvo pakviestas ir žinomas architektas Douglas Abrahamas, didelis Edinburgo - Vilniaus miestų ryšių entuziastas, jau 14 kartų apsilankęs mūsų šalyje.

Garsiajame Edinburgo festivalių teatre, dalyvaujant Ministrui Pirmininkui bei Vilniaus miesto vadovams, pasirašyta sutartis tarp Vilniaus ir Edinburgo dėl bendradarbiavimo architektūros,

K. Uoka negali ištesėti Seimo nario priesaikos...

(Atkelta iš 4-to psl.)

Gersiu mineralinį vandenį, arbatą, kitus skysčius, o vėliau pereisiu prie visiško badavimo", - sakė K. Uoka. Jis pastebėjo, kad jaunystėje daug sportavo, buvo ilgų distancijų bėgikas, todėl dėl savo sveikatos nesijaudina - kur kas jautriau žinią apie ringimą badauti sutiko K. Uokos žmona ir motina.

Pasiteiravus, kodėl badaujama prie paminklo žvusiems už Lietuvos laisvę, Seimo narys sakė esąs istorikas ir manąs, kad būtent Giedraičiuose sustojo Lietuvos gyvenimas po 1920 metų.

K. Uoka neatmetė galimybes, kad galbūt kada nors ir atsisakys Seimo nario mandato, tačiau, jo nuomone, Seimo narys privalo ne tik sėdėti posėdžių salėje, bet ir susitikinėti su žmonėmis, spręsti jų problemas. „Šitą darbą aš dirbsiu visu kruviu, o į Seimo posėdžius kol kas nevaikščiūsiu“, - kalbėjo badautojas.

Paprašytas patikslinti anksčiau išsakytą savo nuomonę, jog už Lietuvos ir Lenkijos sutarties ratifikavimą balsavo tie Seimo nariai, kurie gavo tarnybinius automobilius „Volkswagen Golf“, K. Uoka sakė, kad balsavusių už sutarties ratifikavimą ir tarnybinių automobilių savininkų sąrašai beveik sutampa. Beje, K. Uoka atsisakė tarnybinio automobilio, kuris, jo žiniomis, dabar stovi Seimo garaže. Seimo narys sakė, jog Lietuva per daug skurdi, kad parlamentarai važinėtu prabangiais automobiliais. Jis visuomet vyksta tik savo nuosavu automobiliu VAZ-2106, kurį šią vasarą Kaune vagys bandė nuvaryti, tačiau paties K. Uokos buvo pagauti. (...)

K. Uoka pasakojo, kad, sėdėdamas palapinėje, klausėsi pro šalį einančių žmonių nuomonių apie jo paskelbtą bado akciją. Seimo narys sakė, kad vieni buvo pasirengę prisijungti ir badauti kartu, kiti reišė pasipiktinimą, sakydami, kad svečias iš Vilniaus „durniuoja“. (...)

Parduotuojė sutikti gyventojai teigė, kad badavimu problemų neišspręsi, be to, Seimo narys uždirba daug, todėl jam nėra ko skųstis - bedarbai ar nykstančios Giedraičių žemės ūkio bendrovės nariai, per metus uždirbė vos 200-300 litų, badauja kasdien ir be jokios reklamos. Piktiesni pirkėjai replikavo, kad mirti K. Uokai neleiš, o jeigu numirs, pastatys paminklą su buldozeriu. Buvo ir pritariančių K. Uokos akcijai, tačiau ar ji prasminga, niekas pasakytį negalėjo.

„L.R.“

dizaino ir švietimo srityse. Lietuvos delegacija dalyvavo Lietuvos nacionalinio simfoninio orkestro, baigiančio savo turnė po Jungtinę Karalystę, koncerte.

Edinburge vyko pokalbis su žinomos finansų korporacijos „The Royal Bank of Scotland“ vadovais apie bendrą projektą Lietuvoje galimybės. Šis Skotijos bankas gali tapti vienu pirmųjų užsienio bankų, atidarantių Lietuvoje savo atstovybę.

ELTA

Kodėl padugnės viešpatauja mūsų gyvenime?

Šiandien daugeliui kelia nerimą tai, kad mūsų krašte ėmė viešpatauti visuomenės dugno žmonės. Jie išliko į paviršių, įsiveržė kone visur, kur vyksta viešas gyvenimas. Kiti žmonės priversti trauktis ir užleisti erdvę jų brutalumui. Vakaraus miestų gatvės ištuštėja. Tuštuma tvyro restoranuose, kavinėse, kino teatruose. Ir toje nuslopūsio gyvenimo tyloje tesigirdi jų balsai, tesimato besiskerčiojantys jų siluetai. Jų yra tiek daug ir jų galia tokia didelė, kad net turtingi žmonės, kurie galėtų savo pinigų galia juos sutramdyti, linkę trauktis iš savo uždara gyvenimą: į uždarus restoranus ir klubus. O miestai vis labiau ima priklausyti padugnėms.

Kodėl taip yra? Kas gi įvyko? Kodėl žmonės, mažiausiai išsilavinę ir mažiausiai kultūringi, ima dominuoti?

Tai sunkūs klausimai. Kad į juos atsakytume, pirmiausia paklauskime paprasčiau: kas gi jiems leidžia jaustis gyvenimo viešpačiais? **PINIGAI**. Jų pajamos yra kur kas didesnės nei daugelio Lietuvos gyventojų. Tų turgas prekeivių uždirbami tūkstantis - du tūkstančiai dolerių per mėnesį tikrai nėra daug, žiūrint vakariečio akimis, tačiau Lietuvoje, kur vidutinė mėnesio alga tėra 40 dolerių, tokios sumos leidžia jaustis iškilusiu virš skurdžių žmonių kasdienybės. Bet ką gi išduoda tas jų demonstratyviai rodomas pranašumo jausmas? Ogi tai, kad šiaandien mūsų krašte beveik visai yra nuvertintas sąžiningas darbas.

Pažvelkime į tolesnę praeitį. Tada mažiausiai išsilavinę ir kvalifikuoti žmonės užimdavo ir žemiausią padėtį visuomenėje. Bet, kas svarbu, - jie ir žinodavo, kodėl užima tokią padėtį. Jie žinodavo, kad visi, kurie gyvena geriau už juos: aukštos kvalifikacijos meistrai, inžinieriai, įmonių direktoriai, mokslininkai ir menininkai, - pasiekė tai dėl to, kad skyrė daugiau jėgų ir laiko profesionalumui ugdyti. Jie gerbdavo tuos žmones. O apie save sakydavo, kad jiems tiesiog nepasisekė dėl nepalankių sąlygų ar dėl savo kvailumo. Tačiau kaip tik dėl to, kad žinodavo tai, jie atkakliai orientuodavo savo vaikus į profesionalumą, kaldavo į galvą: mokykis, kad nereikėtų dirbti juodo darbo.

Dabar yra kitaip. Jei šiaandien paauglys, paprekiavęs dvi dienas turguje bananais, uždirba daugiau nei profesorius per visą mėnesį, tai turbūt neverta tikėtis, kad tie paaugliai gerbtų išsimokslinusius žmones ir norėtų eiti jų pėdomis. Nuvertinami ne tik mokslo ir kultūros žmonės. Nuvertinamas pats amato mokėjimas. Šiaandien dažnai galima išgirsti: kam gi ta kirpėja taip kruopščiai stengiasi kirpti, jei už tuos pačius pinigus galėtų ir prasciau? Kam gi tas batsiuvis, kam gi tas stalius, kam gi tas šaltkalvis vis taip stengiasi?... Ir kai matau žmones, vis tiek neišduodančius savo profesionalumo, pajuntu jiems pagarbą lyg kokiems don kichotams, tebebranginantems tai, ko dabar kiti žmonės neįvertina savo pinigais. Bet daug liūdniau, kai žiūriu į paauglius, kurie turėtų iš tų meistrų mokytis, bet vien paniekinamai moja ranka.

Zyngintas Kačanauskas

Kodėl svarbus profesionalumas? Ne tik dėl to, kad mes, pirkejai, gautume geresnių paslaugų. Tam, kad taptum profesionalu, turi save drausminti. Neiššvaistyti, o sutelkti savo energiją tam, ko nori išmokyti. Profesionalumas - tai daugiau ar mažiau išlavintas protas. O protas yra žmogaus normalaus gyvenimo pagrindas. Protas ne tik padeda geriau pagaminti daiktą, bet ir leidžia pajauti pilnavertiškumą, atsiverti kitam žmogui kuo nors įdomiu, o ne vien primityviomis emocijomis, t.y. gebėjimu bendrauti. O juk daugelio žmonių vienoks ar kitoks sugebėjimas bendrauti ir yra tas aplinkos klimatas, tas kraštas, kuriame mums geriau ar blogiau gyventi.

Tas kitas bendravimas, primityvus ir grubus, vis labiau užplūsta mūsų viešą gyvenimą. Tai bendravimas žmonių, kurie stovi

turguose ir klajoja kitų šalių keliais. Kai turguje matau jų veidus, papurtusius nuo nesveiko gyvenimo, kai tegirdžiu kalbas apie „juodas“ išgertuves ir mergas, jaučiu atgrasumą prieš žmogaus troškimų menkumą, proto primityvumą. Jie niekina viską, kas neteikia pinigų, ir pilnomis džiaugsmo akimis žavisi tuo žmogumi, kuris „užkalė daug faneros“, kone be sąmonės siautėjo restorane, išdaužė policininkui dantis, pergulėjo su keliom mergom. Bet ne jų verslas dėl to kaltas. (Turguose sukiojasi nemažai ir inteligentiškų žmonių). Tiesiog jie tokie grubūs buvo visą laiką. Bet anksčiau jie stovėdavo prie staklių ar kraudavo maišus ir gerdavo sandėliuose. Dabar jie važinėja „Opeliais“ ir siautėja restoranuose.

Kaipgi galėjo atsitikti, kad mažiausiai profesionalūs žmonės ėmė mūsų krašte uždirbti vos ne daugiausia? Ką gi veikė kiti, labiau kvalifikuoti ir geriau pasirengę

veiklai? Kai aš savęs to paklausiau, atsakymas tiesiog pribloškė paprastumu ir aiškumu: „Ogi nieko neveikė“.

Suprantu, kad toks pasakymas yra visiškai nepriimtinas žmonėms, kurie kelerius metus save apgaudinėjo sakydami, kad jų darbas yra labai naudingas, bet tik štai už jį mažai moka. Bandau įsivaizduoti jų veidus ir matau, kaip jie įsiseidžia tai girdėdami. Aš nenoriu jų įžeisti, bet nežinau, kaip kitaip galėčiau kalbėti. Žmogus nenori pripažinti savo klaidų. Geriau dar ketverius metus klysti nei pripažinti, kad ankstesnius kelerius metus klydai. Galop ko norėti iš paprastų žmonių, jei net ministrai ir politikai šiaandien sako: tos gamyklos veikla šaliai yra labai naudinga, bet tik štai iš biudžeto jai reikia pusės milijono dolerių dotacijos. Ta saviapgaulė yra visuotinė.

„Saltinis“

Atsiprašymas ir jo atgarsiai

Žydų naikinimo klausimas vėl keliamas Lietuvos spaudoje ryšium su premjero viešai išreikštu atsiprašymu

Lietuvos savaitraštis „Dienovidis“ 1994 m. 37 Nr. išspausdino kun. Alfonso Svarinsko straipsnį „Ką premjeras užmiršo pasakyti savo kalboje?“ Autorius remiasi premjero A. Sležvičiaus pasakyta kalba 1994 m. rugsėjo 22 d. per televizinę „Panoramos“ programą. Esą premjeras atsiprašė „Lietuvių tautos vardu už kelis šimtus žydų žudikų“. Oficialiame premjero tekste sakoma: „Ir nors žudynės buvo nacių politikos realizacija okupuotame krašte, tačiau tai, kad ne vienas šimtas lietuvių tiesiogiai dalyvavo žydų tautos genocide, reikalauja mūsų išarti atgalios žodžius, atsiprašyti žydų tautą už nekaltų mūsų bendrapiliečių kančias, vežimą į koncentracijos stovyklas, žudymą“. Kun. A. Svarinsko straipsnį, čia pateikiame beveik ištisai.

Lietuva ir lietuvių tauta (taip pat ir kitos tautinės mažumos, gyvenusios Lietuvoje) 1940 m. birželio 15 dieną buvo okupuota komunistinės Raudonosios armijos. Tai pasekmė komunistinio ir nacistinio suokalbčio, vadinamo Ribentropo-Molotovo paktu. Vokiečiai po kelių darbo savaitių išvaikė sukilėlių Juozo Ambrazevičiaus vyriausybę. Taigi nebuvo Lietuvos vyriausybės, nebuvo valstybės. Lietuva buvo okupuota komunistų, vėliau nacistų, o nuo 1944 metų vasaros vėl komunistinės Rusijos, kurią buvęs

JAV prezidentas R. Reiganas labai taikliai pavadino blogio (pikto) imperija. Visa, kas okupacijų metu padaryta žydams ar kitiems, padaryta atskirų asmenų - lietuvių, lenkų, žydų ir kitų. Ne paslaptis, kad žydų gete buvo žydų „policininkų“, kurie aktyviai talkininkavo vokiečių civilinei valdžiai.

Premjeras pareiškė, kad keli šimtai lietuvių žudė žydus. Reikėjo šį teiginį patikslinti bent apytikriais skaičiais. Juk yra didžiulis skirtumas, ar buvo du ar devyni šimtai žydžudžių.

Pasirodo, Premjeras žinojo, jog už žydų žudymą 239 buvo nuteisti mirties bausme, o 100 nuteistųjų nereabilituoti. Tai kodėl nepaaiškino klausytojams, o pasakė „keli šimtai“?

Premjeras užmiršo pasakyti, kad daug lietuvių gelbėjo žydus. Vilniaus žydų bendruomenė man davė du sąrašus žmonių, gelbėjusių žydus. Viename - 62 kunigų ir vienuolių pavardės. Dar norima nustatyti Kužių, Kvėdarnos, Nerimdaičių ir Upninkų klebonų, gelbėjusių žydus, pavardes. Telsių kunigų seminarijoje buvo slepiami du žydai jaunuoliai kaip klierikai.

Yra ir žydų pasisakymai apie lietuvius gelbėtojus. Manau, kad didžiai gerbiama prof. I. Veisaitė galėtų pasidalyti prisiminimais apie garbingos atminties Stefaniją Ladygienę.

Pasauliečių lietuvių,

Mes, Sydnejaus (Australija) lietuviai, susirinkę 1994 m. lapkričio 13 d. Sydnejaus Lietuvių Namuose, jungiamės prie tautiečių Lietuvoje ir užsienyje, kuriems susirūpinimą kelia karinio tranzito per Lietuvos teritoriją įteisinimas. Nors sutarties projektuose kalbama apie tranzito taisykles visoms šalims, tikrovėje tranzitu naudotąsi Rusijos kariniai daliniai. Turint omenyje Rusijoje atgyjančias imperines nuotaikas, mūsų manymu karinio tranzito per Lietuvą įteisinimas sukuria grėsmę Lietuvos Respublikos saugumi. Susirinkimo įgalioti:

prof. dr. Vytautas Doniela
Vincas Augustinavičius

(Šis tekstas siunčiamas Lietuvos Respublikos Prezidentui, Ministrui Pirmininkui, Seimo vadovybei, Opozicijos lyderiui ir Lietuvos spaudai.)

gelbėjusių žydus, sąrašas yra daug didesnis, apie 250 šeimų. Bet ir jis dar nepilnas, nes lietuvių, pasak žydų, yra kuklūs ir nenoriai šneka apie praeitį. Jie mano, kad jie, kaip katalikai, vykdė didįjį Meilės įstatymą - mylėsi savo artimą kaip pats save. Jei šitą sąrašą padauginsime iš keturių, nes ano meto šeimos buvo po keletą vaikų, turėsime gana solidų skaičių. O juk už žydų gelbėjimą grėsė mirties bausmė visiems šeimoms nariams.

Manau, nenusikalsti tiesiai tvirtindamas, kad lietuvių žydų gelbėtojų buvo daugiau negu žudikų.

Šiuo metu Lietuva turi savo valdžią: Prezidentą, Seimą ir Vyriausybę. Be eilinių policininkų, yra dar du Vidaus reikalų ministerijos pulkai. O kokios žudynės vyksta Lietuvoje! Šiais metais iki rugpjūčio 31 d. imtinai nužudyta 174 žmonės, per balandį-rugpjūtį rasta 969 neatpažinti lavonai. O kokia valdžios reakcija? Vienos komisijos kovai su nusikalstamumu paleidžiamos, o kitos kuriamos. Taip visi apsipratome su nusikalstamumu, kad visai nereaguojuome. Tyli ir Premjeras. Ar ne metas kai kuriuos valdžios atstovus, kaip nesugebančius ar nenorinčius priešintis kriminalistams, paleisti ir patraukti atsakomybėn? Ar ne tragiška, kad taikos metu Lietuva sistemingai ir planingai naikinama? O anuomet buvo karas, okupacija, svetima valdžia...

Be to, Premjeras turėjo priminti ir žydams, kad ir jie atsiprašytų Lietuvos piliečių už žydų, tarnavusių NKVD, MGB ir kituose naikinamuose organuose, nusikaltimus. Aš pats turėjau reikalų su D. Todesu, Kauno MGB operatyvinio skyriaus viršininku, tardytoju Dušanskiu ir kitais. O kiek tokių sutikome Gulage?

Kartą apie lietuvių ir žydų santykius okupacijos metais kalbėjau su vienu žydu gydytoju, grįžusiu iš Vokietijos geto. Ir sutarėme, kad lietuvių ir žydus,

(Nukelta į 8-tą psl.)

IS MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Jo Ekscelencija Vyskupas Paulius Baltakis OFM laišku pranešė, kad į Australijos Lietuvos Dienas atskris iš New Yorko tiesiai į Adelaidę: „Dėkoju kun. Pr. Daukniui už rūpestį ir Katalikių Moterų Draugijos pirmininkei H. Statkuvieniui už pasisiūlimą patarnauti. Sveikinimai visiems lietuviams, ypač „Tėviškes Aidių“ redakcijai ir administracijai. Džiugų Sv. Kalėdų ir sveikinimai visiems“ - Vyskupas P. Baltakis.

Pirmąją Komuniją - Kristaus Karaliaus šventėje Šv. Marijos Jūrų Zvaigždės bažnyčioje lapkričio 20 d. priėmė mūsų Parapijos Sekmadienio Mokyklos mokiniai: Kymantaitė Gražina, Kristens Mikas ir Skeivyte Alanta. Sv. Mišių liturginius skaitymus atliko Birutė Kymantienė. Mokyklos choras, paruoštas mokytojos Ritos Mačiulaitienės, įeinantį bažnyčią su procesija giedojo „Lietuva brangi“, kuriai pritarė ir visi pamaldų dalyviai. Kita giesmė „Kaž kas gieda, ar girdi, mano Dieve ar girdi?“, „Jėzau pas mane ateiki“ - kartu su Parapijos choru ir „Marija, Marija“. Kun. Pr. Dauknys tarė šventei skirtą žodį. Po šv. Mišių priėmusiems I Komuniją buvo įteikti pažymėjimai, atspausdinti Lietuvoje ir po įrengtuosiu Šv. Marijos su Kūdikieliu Jėzumu paveikslą.

Bronę Juodeškienę laidojant, už jos vėlę šv. Mišioms aukojo: J. Erminienė, J.&T. Jurgelaičiai (dar ir už Bronę Bitienę), D.&H. Kaladės, J.&L. Kebliai, J. Kvietelaitienė, Melbourne Katalikių Moterų Draugija, J. Oželis, L.&A. Ramanauskai, P. Ušienė, A. Satis, J.&M. Venckai. Laidotuvių šv. Mišiose liturginius skaitymus atliko Andrius Kaladė. Mišioms patarnavo Linas Kaladė.

Kūčioms plotkelių galima gauti sekmadieniais prieš bažnyčios prieš lietuviškas pamaldas.

Gyvojo Rožančiaus Brolijos nariai gruodžio mėnesį meldžiasi: Padėka Dievui už suteiktas malones.

Mūsų Lietuvos Parapijos Sekmadienio Mokyklos mokslo metų Aktas ir mokinių pasirodymai

vyks Lietuvos Namuose gruodžio 11 d. sekmadienį.

Romas Krausas, 66 metų amžiaus, mirė lapkričio 15 d. Giliame liūdesyje žmona Jonė, vaikai: Virginija, Edvardas, Belinda, Julė ir jų šeimos. Rožančius priekarsto kalbėtas Tobin koplyčioje lapkričio 20 d. ir sekančią dieną Laidotuvių šv. Mišios Šv. Marijos Jūrų Zvaigždės bažnyčioje ir palydėtas į North Altona krematoriumą. Teilsisi Viešpaties Ramybėje.

Parapijos išlaikymui bendra suma vokeliais aukojo: \$100 E.&V. Čižauskai, \$100 Alfonsas Ročius, \$100 Antanina Valka, \$70 Algirdas Rahdon. \$65 Leonardas Pucius, po \$60 J. Erminienė, J. Kraulaidys. Po \$50 V. Adomavičius, A. Kalvaitienė ir P. Mažylius. \$30 Aga Macky. Po \$20 J. Alminauskas, G.&E. Klejaj, V. Sparvelis. Po \$15 Kl. Sipaila, J. Petkinis, B. Verbyla, \$10 J. Kvietelaitienė. Visiems aukojusiems ir kartu prisijungusiems „Tėviškes Aidių“ prenumeratas, nuoširdžiai dėkoja kun. Pr. Dauknys.

Ligoniai. Kristaus Karaliaus šventėje aplankyti ligoniai ir jiems suteikti Sakramentai. Onutė Szentimrey sunkiai serga ir jau kelintą kartą atvežta į Royal ligoninę Ward 3 West. Jonas Stankevičius savo namuose Doncaster slaugomas savo žmonos Aldonos. Povilas Dyšė Fairfield ligoninėje Ward 5, beveik nebekalba, jam suteiktas Ligonų Sakramentas, kitiems šv. Komunija. Geros sveikatos ligoniams!

Melbourno pensininkų žiniai

Šių metų gruodžio mėn. antrą antradienį t.y. 13 d. 10.30 švęsime KALĖDINĘ šventę.

Kviečiami visi Melbourno pensininkai nariai ir norintieji į Sąjungą įstoti. Į šią šventę prašoma užsirašyti ne vėliau gruodžio mėn. 4 d. pas valdybos sekretorę D. Sparvelienę tel. 429 3629 arba pas pirmininkę V. Kružienę tel. 7-874 2456.

Pensininkų valdyba

Svenčionyse, 1994 m. spalio 2 d., sulaukusi 90 m., mirė ilgametė Kudirkos Naumiesčio mokyklos mokytoja, Sibiro tremtinė,

Česė Vytiniauskaitė Babušienė.

Liūdesyje liko 96 metų jos vyras Antanas Babušis, vienintėlis gyvas iš trijų sūnų Algis, septyni vaikaičiai ir 5 provaikaičiai bei liūdinanti seserėčia Australijoje, D. Simankevičienė.

Redakcija atsiprašo už nenorom iškreiptą velionės pavardę užuojautoje D. Simankevičienėi.

V.A. Lietuvos Sąjungos (Ink.) ilgalaikiui kontr. komisijos pirmininkui

A. † A. Stasiui Kuzmickui

mirus, nuoširdžiai užuojautą reiškia žmonai Janinai, dukrai Valdai ir sūnui ir jo šeimai.

Vakarų Australijos Lietuvos S-gos valdyba

V.A. Lietuvos Sąjungos (Ink.) gausiam rėmėjui

A. † A. Kristupui Pauliui Norvilai

tragiškai nužudytam, giliausiai užuojautą reiškia jo žmonai ir vaikams, tėvui Juozui, motinai Elsei, broliui Aleksui ir jo šeimai.

Vakarų Australijos Lietuvos S-gos valdyba

„Armonikos“ ansamblis Australijoje

Šių metų pabaigoje į Australiją atvyksta „Armonikos“ ansamblis. Apie „Armoniką“ esame visi girdėję ir dažnai girdime jų įrašytas dainas per mūsų radijo valandėles. „Armonika“ Lietuvoje yra vienas iš populiariausių ansamblių.

„Armonikos“ ansamblį sudaro 11 asmenų; trys moterys ir aštuoni vyrai. Jie Australijon atvyktų gruodžio 15-16-tą; priklausys nuo vizų ir kelionės bilietų gavimo, per gana trumpą laiką.

Jei viskas vyks, kaip planuota, ir pavyks „Armonikai“ gauti visas ir lėktuvų bilietus laiku, tai jų maršrutas bus sekantis; atvyktų į Sydnejų prieš gruodžio 15-tą, pirmąjį koncertą turėtume Canberroje gruodžio 16 d. „Armonikai“ atvykus gruodžio 16-tą Canberros koncerto tekstą atsisakyti ir pirmasis koncertas tada įvyktų Sydnejuje.

„Armonikos“ numatyti koncertai:

Gruodžio 16 d. - Canberroje (jei atvyks 15 d.)

Gruodžio 17 d. - Sydnejuje, Lietuvos Klube, 14.30 val.

Gruodžio 18 d. - Melbourne, Lietuvos Namuose, 14.00 val.

Sausio 2 d. - Adelaidėje - St.Peters Town Hall, 14.00 val.

„Armonika“ pasirodys ir Lietuvos dienų metu.

„Armonikos“ administracinė vadovė Pranė Slutienė. „Armonikos“ muzikinis vadovas Stasys Liupkevičius. Nariai: Nijolė Vačiulienė, Vida Valuckienė, Jonas Ališauskas, Giedrius Butautas, Arvydas Ilginis, Antanas Jonušas, Ramutis Kasperlūnas, Alfredas Klimas, Algimantas Klimka.

Kadangi „Armonikos“ ansamblis atvyksta savo lėšomis, todėl pageidauja, kad Australijos lietuviai priimtų ir apgyvendintų juos savo namuose.

„Armonikos“ koncertų bilietų kainos: \$12.00

ALB Krašto valdyba

Lietuviai Perth'o Festivalyje

Sekančiais metais kovo mėnesį Perth'e įvykstančiame festivalyje yra pakviesti dalyvauti ir menininkai iš Lietuvos. Lietuvius pakvieta Perth'o festivalio rengėjai ir apmoka visas jų kelionės išlaidas.

Iš Lietuvos atvyksta Lietuvos valstybinis akademinis dramos teatras, Vilniaus universiteto ansamblis ir dail. Stasio Eidrigevičiaus retrospektyvinė paroda.

Teatras atsiveža režisieriaus Oskaro Koršunovo pastatymą: „Ten būti čia“ anglų kalboje, (There to be Here) bet lietuviams vaidintų lietuvių kalboje.

Vilniaus universiteto ansamblis vadovaujamas Aleksandravičiaus ir Vyšniausko turi dvi skirtingas

programas: folklorinę ir džiazą.

Dailininko Stasio Eidrigevičiaus meno paroda: grafikos, tapybos, instaliacijos darbai ir kaukės.

Lietuvos valstybinio akademinio dramos teatro komercijos direktorius V.Jurgutis yra pareiškęs norą, po Perth'o festivalio, Oskaro Koršunovo pastatymą parodyti ir Australijos lietuviams. Į Perth'ą jie atvyksta kovo 5-tą ir išvyksta 12-tą, jei neužsiangaužos aplankyti didesnes lietuvių kolonijas. ALB Krašto valdyba apie šį Lietuvos menininkų apsilankymą Australijoje painformavo Adelaidės, Melbourne ir Sydnejaus apylinkių valdybas, užklaudama ar jos yra susidomėjusios šių menininkų apsilankymu jų apylinkėse.

ALB Krašto valdyba

Melbourno Lietuvos bibliotekoje

Gautos knygos:

Viešnios iš Lietuvos dovana: „Kelių Eismo Taisyklės“, galioja nuo 1994.V.1d., Kėdainiai 1994. Aleksandro Ostašenkovo „Kryžių Kalnas“, iliustruotas leidinys, kurį rėmė Uždaroji akcinė bendrovė „Interstatyba“, Šiauliai, Kaunas (data nepažymėta).

Vlado Valuckio dovana: Stasio Ankevičiaus „Už Uralo, žemės gaio“, 1941-1958 m. tremtinio atsiminimai, Vilnius „Mokslas“ 1989. Jono Avyžiaus „The Lost Home“, Progress Publishers, Moscow, 1974. Julijaus Būtėno „Vincas Kudirka“, biografine apybraiža, Vilnius „Vyturyr“ 1988. „Gale lauko vienasėdis“, aukštaičių dainos su gaidomis, Vilnius, 1989. Marijos Garbačiauskienės „Jei laimė nebūtų lydėjusi“, atsiminimai iš tremties laikų, Vilnius „Vaga“ 1989. A. Eidinto „Antanas Smetona“, politinės biografijos bruožai, Vilnius „Mintis“ 1990. Leono Juršos „Auksinė Šiluvos karūna“, Vilnius, 1992. „Leiskit į tėvynę“, atsiminimų rinkinys, Kaunas, 1989. „Lietuva“, išleido „Studentų laisvalaikio centras“, Kaunas (data nepažymėta). Vytauto Mačernio „Poezija“ Vilnius, Valstybinis leidybos centras 1993.

M.Michelsonienės „Nauja valgių knyga“, išleido „Keleivis“ S.Boston 1954. Kazio Sajos „Lietuvos valstybės ženklai ir vėliavos“, Vilnius „Vyturyr“ 1991. „Saulutė tekėjo“, žinomiausios lietuvių liaudies dainos, leidykla „Muzika“, Vilnius 1992. Pauliaus Širvio du eilėraščių rinkiniai: „Beržai baltieji broliai“, populiarioji poezija ir „Kol Nemunas bus...“, knyga apie Paulių Širvių: draugų ir gerbėjų atsiminimai; jam skirti eilėraščiai jo paties poezija, nepatekusi į rinkinius; nuotraukos iš įvairių poeto gyvenimo metų. S.Tokerio ir V.Zeliuko „Salies ir Europos rinktinė“, Kauno „Zalgirio“ krepšinininkų 1985-1986 m. sezonas, Kaunas, „Sviesa“ 1987. Angelės Vyšniauskaitės „Mūsų metai ir šventės“, Kaunas, „Sviesa“, 1993.

Nuoširdus aciu!

J. Mikštas, bibliotekos vedėjas

Lietuvių Akademinė Korporacija „Romuva“, Melbourne, praneša, kad naujas Prezidiumas 1995/96 metams išrinktas sekant: Senjoras - Linas Zalkauskas tel. 819-4842.

Vice-Senjoras - dr. Ričardas Didelis tel. 306-7358

Scriba - Jurgis Zalkauskas tel. 874-5250

Prokuratūra tirs keturias tilto susprogdinimo versijas

(Atkelta iš 1-mo psl.)

Gyventojai išgelbėjo beveik tūkstančio žmonių gyvybę

Vos už kelių šimtų metrų nuo tilto esančio namo gyventojai sėkmėdini ryšą pašoko iš lovų pagalvoję, kad ant jų namo užgriuvo medis arba prasidėjo žemės drebėjimas. Tačiau išbėgę į kiemą tilto pusėje pastebėjo didžiulį dūmų kamuolį ir suprato, kad kažkas atsitiko su tiltu. Aldona Juozapavičienė, daugiau kaip dvidešimt metų dirbanti geležinkelyje, Kęstutis Šaltenis, Aldona Razmaraitienė ir Elena Komparskienė čiupę raudoną chalata ir raudoną šaliką išbėgo ant geležinkelio stabdyti tuo metu turėjusių važiuoti traukinių (iš Vilniaus važiuojo traukinys Maskva-Kaliningradas, o iš Kauno - Klaipėda-Vilnius). Kaip sakė Lietuvos geležinkelio keleivių aptarnavimo tarnybos viršininkas Vytautas Balčiūnas, traukinio Maskva-Kaliningradas sąstatas turėjo 14 keleivinių vagonų (apie 600 vietų), o traukinio Klaipėda-Vilnius - 10 keleivinių vagonų (586 vietos, nupirkta 70 proc. bilietų). Vietos gyventojų dėka buvo išgelbėta šiais traukiniais važiuojančių žmonių gyvybė.

Skemadienio rytą pradėti atstatymo darbai. Pataisytas vienas geležinkelio kelias, kuriuo dabar važiuoja traukiniai, bet tik 40 kilometrų per valandą greičiu. Dėl tvarkymo darbų pakeistas traukinių eismo tvarkaraštis. Manoma, kad antros kelio juostos sutvarkymo darbai užtruks tris savaites, tačiau tiltas yra sugadintas taip, kad jam reikia ne laikino sutvarkymo sustiprinant atramomis, o kapitalinio remonto. Šiuo metu tiltą per Bražuolės upelį saugo sukarintos geležinkelio apsaugos tarnybos žmonės. Lietuvos kariuomenė jau saugojo keturis geležinkelio objektus, o po teroristinio akto pradėjo saugoti dar penkis, saugotus valstybingumo atkūrimo metais. LA

pavyko sužinoti, kad Lietuvoje yra daugiau nei 500 geležinkelio tiltų.

Tiriamos keturios tilto susprogdinimo versijos

Generalinės prokuratūros sukurta speciali darbo grupė, kurioje taip pat yra Vidaus reikalų ir Krašto apsaugos ministerijų bei Valstybės saugumo departamento pareigūnų, tirs keturias tilto susprogdinimo versijas.

Pirma versija - tiltą susprogdino buvę Vilniaus omonininkai, pažymėdami bolševikinio perversmo Rusijoje 77-ąsias metines.

Antra-teroristinė įvykdė ekstremistinės dešinioios Lietuvos jėgos, siekiančios sutrukdyti derybas su Rusija dėl karinio tranzito.

Trečia versija - tiltą susprogdino Rusijos specialiosios tarnybos, Rusijai siekiant įrodyti geležinkelio tranzito per Lietuvą nesaugumą, kad būtų galima lengviau išprašyti paskolų iš Vakarų valstybių keltų linijai Kaliningradas-Sankt Peterburgas įrengti.

Ketvirta versija - sprogimas susijęs su žurnalisto Vito Lingio žudikų teismu arba mafijos kontrabanda šio geležinkelio atšaka. Lietuvos Prezidentas interviu Lietuvos radijui sakė geležinkelio diversijoje „išvelgias politiką“.

Tėvynės Sąjungos (Lietuvos Konservatorių) valdybos pirmininkas G. Vagnorius išplatino pareiškimą dėl geležinkelio diversijos. Jame sakoma, jog Tėvynės Sąjunga ne kartą ragino LDDP valdžią imtis veiksmingų priemonių, kad būtų nutraukta išlikusių sovietinių specialiųjų struktūrų ir organizacijų, siekiančių atkurti Sovietų Sąjungą, veikla Lietuvoje.

Tėvynės Sąjunga reikalauja nuodugnai iširti šią pavojingą diversiją, jos kaltininkus griežtai nubausti, o valstybės pareigūnus susilaikyti nuo absurdiškų politinių vertinimų. „L.A.“

Atsiprašymas ir jo atgarsiai

(Atkelta iš 6-to psl.)

tarnavusius įvairiems Lietuvos okupantams, reikia laikyti atskirais piliečiais, o ne kaltinti visą lietuvių ar žydų tautą. Taigi turi būti vienas matas abiem tautom, vienas matas visiems nusikaltėliams.

Mes, politiniai kaliniai, stebimės, kad žydai taip retai prisimena sovietų išvežtus žydus ir žuvusius Gulage. O jų buvo per 7000. Tikyt pareikalauti, kad ir sovietiniai budeliai atsiprašytų žydų tautos. Sovietai, norėdami pasmaugti jauną Lietuvos Respubliką, išbandė

įvairias kortas: nacionalines, religines, tautines, o dabar griebiasi paskutinės - žydiškos. Nuolatiniai žydų puolimai prieš Lietuvą yra neobjektyvūs ir įskaudina ne tik pačius žydų gelbėtojus, bet ir visus Lietuvos piliečius. Manau, kad ir žydus. Juk kiekvienas galvojančias žmogus čia įžiūri KGB pirštą.

Premjeras, atsiprašydamas žydų tautos, padarė gerą, seniai lauktą precedentą. Dabar pats metas, nors ir gerokai pavėluota, ir kompartijai atsiprašyti Lietuvos piliečių: lietuvių, žydų, lenkų, rusų

Advokatai ir Notaras

Klauskite, ir Andrius Zilinskas konsultuos jus lietuviškai:

- * sprendžiant palikimo klausimus per patikėtinį,
- * tvarkant velionio turta,
- * perkant ir parduodant nekilnojamą turta,
- * sprendžiant bet kokius komercijos ir biznio reikalus,
- * investuojant pinigus,
- * bylinėjantis.

Andrius Zilinskas - Advokatas - tel. 819 5515
Lukaitis Partners, 123 Church Street, Hawthorn, 3122

Našlaitės laiškai

Neseniai iš Lietuvos gavau laišką iš vienos jaunos našlaitės, kuri neturėdama artimųjų, parašė į Australiją.

Ant. Laukaitis

Nuo pat paauglystės man niekas, net giminės, nereiškė jokio švelnaus dėmesio. Viena pradėjau gyventi nuo 14 metų. Kai buvau visai dar vaikas, tėvai skyrė daug dėmesio, aš labai mylėjau ir dievinau juos. Po to kažkas dužo tarp jų tarpusavio santykių. Tėvas negrįždavo namo, mama verkdamas. Vėliau ir abu nevengdavo išlenkti po taurėlę. Mūsų šeimos galva - tėvas susirado prieglobstį pas mūsų kaimynę. Nieko nelaukus ir mama pasiūpė tėvui pakaitalą ir pradėjo skiepyti man neapykantą tėvui. Jau būnant 15-kos, aš laukdavau mamos grįžtant iš meilužio glėbio namo. Tėvui, nesuskiosčius artimesniam gyvenimui su kaimyne, teko grįžti atgal į namus. Ką gi, gyvenom dviese, nes mama visai paliko mane. Tada aš jau nebegalėjau galvoti apie kiemą, drauges ir saldžius ledus. Man rūpėjo namų ruoša, skalbimas, kojinių adymas ir kt. Teko ir eilese stumdyti, dėl pigios mėsytes ar sriubai kaulų, nes daug kam visai neturėjau pinigų. Taip plaukė liūdnoji ir skaudžios valandos. Anksčiau aš laukdavau mamos net troleibuso stotelėje, lyjant ar sningant. Sušlapdavau ir peršaldavau, ilgai vis sirgdavau, o mamos vis nebūdavo. Taip praplaukė dar vieni metai. Metai pilni laukimo, ašarų ir vargo. Bet visgi buvo lengviau, nes tėvas buvo šalia. O po to ir jis vėl susirado kitą moterį ir išėjo gyventi pas ją.

Tada man reikėjo galvoti ne apie mokslą, o apie darbą, kad galėčiau išlaikyti save. Oi, visokių darbų teko dirbti. Ir mašinas ploviau, stogus dažiau, turtingiems tarnavau, kurie dažnai mane pastumdėle laikė, už akių apjuokdavo, pažemindavo, nors mano atliktais darbais jie būdavo patenkinti. Vėliau įsidarbinau vaikų prižiūrėtoja - guvernante. Aš labai myliu vaikus. Dirbau ir buvau patenkinta, nors širdies gilumoje buvo labai skaudu, kada vasarą praeina pro tavo merginos ir vaikinai, laimingi, gražūs ir išdidūs.

Važiuoja į pajūrį ar prie ežerų maudytis, keliauja ir džiaugiasi gyvenimu. O tu nelaimingoji, turi pro ašaras šypsotis, nes gautus iš tų žmonių pinigus turėdavai tuoj ir atiduoti. Prisistatydavo tvoj pat motina ir pareikšdavo kad jai reikia pinigų, kad butas nemokėtai, kad jos drabužiai senibarbe ir kad su savo sugyventiniu neturi ką valgyti, nes nei jis nei ji niekur nedirba. O ką gi man daryti, mamos tai gaila, taip ir duodavau viską ką turėdavau.

Namuose tapo pragaras ir aš norėjau bėgti iš jų kur tik akys mato. Tačiau pasilikau. Man stėjo 16 metų. Aš labai tuo džiaugiausi ir nežinau kodėl. Mano širdyje pražudo pirmoji mano meilė. Aš įsimylėjai 5-kiems metais už mane vyresnį Gintarą. Šalia savęs aš turėjau tvirtus, placius pečius ir paramą. Jis mane labai gerbė ir būdavo šalia manęs visuomet kai man būdavo sunku. Aš jaučiausi labai laiminga, nors mano tėvų ir nebuvo šalia manęs. Tačiau jų man gal ir nereikėjo, nes aš pripratavau viena gyventi padorų gyvenimą. Tačiau ši laimė buvo neilga ir Dievas nenorėjo, kad mūsų draugystė klestėtų toliau. Likimas išskyrmė. Jis važiuo su mašina, papulė į avariją ir tapo užmuštas. Taip baigėsi mano sapnas, mano laimingas ir šviesus gyvenimo tarpas.

Dabar aš ir vėl pati su savim dalinuosi skausmu, ašarom ir vienvatve. Kartais susitinku vieną kitą draugę, pašnekam apie gyvenimo prasmę. Nors aš ir neturtinga, tėvų palikta ir nevaikštau šilkuose išsiptuotai, tačiau manau, kad aš esu vertingesnė už tuos ir tas, kurie pasiduoda save ir kasdien paleistuvauja.

Aš tikiu, kad gal vieną dieną ir man laimė nusišypsos ir apsiniaukęs mano gyvenimo dangus praskaidrės.

Evelina

P.S. Jeigu kas norėtų šiai jaunai ir gražiai merginai parašyti, ar pasiųsti šventinį pasveikinimą, gali rašyti: Miss E. Kungelytė, Sudervės 49-69, Vilnius 2050, Lithuania - Europė

ir kitų už genocidą, kurį vykdė Raudonosios Maskvos nurodymu. Kiek iššaudyta, išžudyta, kiek išniekinta turgavietėse, kiek areštuota ir išvežta, kiek nužudyta partizanų! Dar ir dabar jų kauliai neperlaiđoti. Kiek žuvo priverstinai paimtų į sovietų kariuomenę karo metu ir Afganistane?

Prieš porą metų lietuviai, aukštų karininkų, žuvusių sovietiniuose lageriuose, vaikai ir vaikaičiai, Norilsko kalinių kapinėse pastatė paminklą. Ant paminklinės lentos daugiau kaip 650 pavardžių. Vienintelė visų kaltė: jie mylėjo tėvynę Lietuvą ir buvo jai iki galo ištikimi. Nedideliame kapinių sklypelyje palaidota per 100.000 įvairių tautų kalinių. O vietiniai mano, kad gali būti ir daugiau - 200.000. Plukdant upe iš Krasnojarsko į Norilską, susirgusius išmesdavo už laivo borto. Ir tokių aukų buvo per 100.000. Sovietų istorikas R. Medvedevas tvirtina, kad po revoliucijos vien lageriuose buvo nužudyta 45 milijonai. Ar ne košmaras? Pas mus sumankurtinti žmonės tyli, o Vakariuose

budeliams spaudžiamos rankos. Iki šiol net A. Solženicyno „Gulago salyno“ neišleidimo, nors šios knygos vertimas jau seniai paruoštas.

Deja, Lietuvos valdžia iki šiol komunistinio genocido aukoms netarė nė vieno gero žodžio. Ir masiniuose tautiniuose renginiuose nedalyvauja. Neturime resprijos aukų sąrašų. Lietuvos valdžiai labai tiktų pasimokyti iš žydų, besurūpinančių atkurti savo tautos genocido atmintį.

Manome, jei Premjeras turėjo drąsos atsiprašyti žydų tautos už atskirų lietuvių nusikaltimus, tai jis turėtų drąsos ir suikvats atsiprašyti kompartiją, aklaui per visą sovietų okupaciją talkininkavusią Maskvai, žudžiusiai lietuvius ir kitų tautybių žmones, gyvenančius Lietuvoje.

Esam linkę manyti, jog artimiausiu laiku Premjeras pareikš Lietuvai ir visam pasauliui, kad Lietuvos Respublikos įstatymai persekios visus, kurie vykdė komunistinį ir nacistinį genocidą Lietuvoje. Visiems privalo būti vienas matas ir viena atsakomybė!

„T.Z.“